

rettens fortrinsstilling fremfor andre rettigheder end de konventionsbestemte søpanterrettigheder.

I *stk. 1* fastslås betingelserne for tilbageholdsrettens eksistens.

I *stk. 2* er det i overensstemmelse med konventionen fastsat, at denne særlige tilbageholdsret skal vige for søpanterrettigheder i skibet, jfr. forslaget § 244, *stk. 1*, men have prioritet foran registrerede panterrettigheder. Tilbageholdsretten vil også kunne udøves overfor en ny ejer, hvis skibet overdrages til denne, medens det er i værftsbesiddelse. Ved tvangsauktion bortfalder tilbageholdsretten dog på samme måde som andre hæftelser.

Til § 248.

Stk. 1. Denne bestemmelse erstatter den gældende § 283 om forældelse af søpanteret. I medfør af konventionens art. 8 fastsættes forældelsesfristen til 1 år for samtlige fordringer regnet fra den dag, fordringen opstod.

Efter konventionen kan fristen alene afbrydes, såfremt skibet arresteres, og dette fører til en tvangsauktion. Konventionen medfører her en undtagelse fra de almindelige regler i dansk ret om afbrydelse af en forældelsesfrist. Ifølge retsplejelovens § 612 kan i Danmark arrest ikke foretages, såfremt det er muligt at foretage udlæg. Da afbrydelse naturligvis skal kunne ske, også når udlæg er muligt, og da formålet med konventionens bestemmelser ikke forsørges ved en regel om afbrydelse ved udlæg, har udvalget ment, at kunne indføje en sådan regel. Det har herved været forudsat, at udlæg i skib kun kan finde sted, når skibet befinder sig her i landet, således at udlægget kan fortsættes til en tvangsauktion, der opfylder reglerne i konventionens art. 11 jfr. også bemærkningerne til § 249.

Efter *stk. 2* suspenderes fristen dog, så længe søpanthaveren er retslig forhindret i at gøre arrest eller udlæg i skibet, hvilket f. eks. kan være tilfældet, hvis skibet er blevet rekvireret til statsformål og dermed har immunitet, eller hvis det befinder sig i en stat, hvor det betragtes som statsskib.

Til § 249.

Bestemmelsen omhandler søpanterrettighedernes stilling i tilfælde af tvangsauktion.

Stk. 1. svarer til den gældende § 270, *stk. 1*, og konventionens art. 11,1, der fastsætter, at alle panterrettigheder falder bort, når skibet sælges ved tvangsauktion. Det gælder også tilbageholdsretten efter forslaget § 247. Efter konventionen er der dog gjort en undtagelse for de panterrettigheder, som køberen med indehaverens samtykke overtager, hvilken undtagelse man dog har fundet det overflødigt at medtage i lovtæksten. Det er forudsat, at tvangsauktion kun kan finde sted over et skib, der befinder sig her i landet på auktionstidspunktet, jfr. konventionens art. 11, 1 a.

Stk. 2 er en ny bestemmelse, der erstatter den gældende § 270, *stk. 2*, hvorefter søpanterrettighederne falder bort, såfremt et skib bliver erklæret for ustandsætteligt, jfr. § 6. Bestemmelsen giver ejeren adgang til at forlange skibet bortsolgt ved offentlig auktion efter reglerne i retsplejeloven, hvilket vil sige kap. 49 og 50 i lov om rettens pleje. Bestemmelsen er nødvendiggjort af, at konventionen ikke tillader en regel som den gældende § 270, *stk. 2*.

Stk. 3, første sætning, svarer til konventionens art. 11,2, der giver retsomkostninger i forbindelse med arresten eller tvangsauktion fortrinsret ved fordelingen af salgssummen.

Stk. 3, 2. sætning, svarer nøje til den gældende § 271. For så vidt de rejste krav måtte overstige, hvad rederen måtte hæfte for efter reglerne om rederbegrænsning, har konventionen i art. 14 givet mulighed for at tage forbehold ved ratifikationen.

Stk. 4 er en konsekvens af konventionens art. 11, der omfatter tvangssalg i enhver kontraherende stat, d. v. s. i enhver stat, som måtte have tilsluttet sig konventionen, såfremt iøvrigt de i art. 11,1 a) og b) anførte betingelser med hensyn til salget og skibets placering på salgstidspunktet er opfyldt. Denne regel omfatter foruden søpant også andre rettigheder i skibet, da konventionens art. 11 i modsat fald ikke ville være opfyldt. Reglen udelukker ikke, at en udenlandsk tvangsauktion af retten eller af skibsregistret kan tillægges de omhandlede virkninger, selv om lovens betingelser ikke er opfyldt, men dette må bero på en konkret vurdering fra rettens eller skibsregistrets side. Derimod har man ikke fundet det nødvendigt i lovtæksten at medtage den i art. 11,1 in fine anførte undtagelse, der blev ind-